

Dampskib, derved vil være fuldt forberedt eller instrueret paa at kunne imødegaa kritiske Tilfælde. Jeg tør ikke afgive den Erklæring, som det ærede Medlem ligeoverfor fordrer, at et Vædringsforflag som hans vil lægge Lovens endelige Fremkomst uoverstigelige Vanskeligheder i Veien, thi det er noget, jeg ikke veed, men det er ikke sikkert, at det ikke vil blive Tilfældet. Derimod synes jeg, at vi have al Sikkerhed for, at Loven snarlig maatte kunne blive bragt til Ende, naar vi vedtage den uforandret, som den foreligger, og dette tilraader jeg.

Dyrenboll: Den ærede Stiller af Forslaget under Nr. 2 yttrede i sit sidste Foredrag, at hans Tanke med Forslaget var den, at naar en Skibsfører, som tidligere kun havde ført Seilskib, vilde gaa over til at føre Dampskib, da skulde han i 3 Maanedere gjøre sig bekendt med Navigeringen af et Dampskib med Maskinen osv., og denne Tanke kan jeg meget godt forstaa; men dette stemmer aldeles ikke med, hvad der staar i Forslaget, og Grunden, hvorfor jeg tillader mig at fraraade dette, er fordi jeg finder det urigtigt at gaa hen og vedtage et Forslag som bindende Lov, der aldeles ikke udtrykker det, som det skulde udtrykke, men udtrykker noget meget Mere. Dersom vi vedtage Forslaget under Nr. 2, saa har en Skibsfører, som aldrig har ført andet end Seilskib, Ret til at føre et Dampskib, naar han kan godtgjøre, at han som Dreng eller som Kof eller i hvilken som helst anden Egenstaa har faaet med Dampskib i 3 Maanedere. Men det er jo langt fra Meningen. Det forekommer mig ikke rigtigt at vedtage et Forslag, som gaar saa langt ud over de Grændser, som Forslagsstilleren selv har sat. Sagen vil som sagt stille sig saaledes, at Enhver, der har været 3 Maanedere ombord paa et Dampskib som Tjenstgjørende i hvilken som helst Egenstaa — at han blot har været ombord som Passager, som den ærede første Læser omtalte, tager jeg ikke med, thi det er ikke at fare — har Lovens Død for sig til at kunne føre et Dampskib, og det tror jeg ikke er rigtigt, at man gaar hen og vedtager en saadan Bestemmelse. Det forekommer mig rigtigt, at enten den ærede Forslagsstiller tager sit Forslag tilbage og, om han saa vil, stiller det i en bedre Form til Sagens tredie Behandling, eller at man i alt Fald stemmer imod det, hvorefter det da senere kan komme frem til tredie Behandling; men at vedtage et Forslag, der gaar langt ud over Grændsen af, hvad man selv ønsker, synes mig ikke at være rigtigt.

Carstensen: Skjøndt jeg ikke agter at fortsætte Diskussionen om Realiteten, vil jeg dog tillade mig at gjøre en lille Realitetsbemærkning med Hensyn til den Udtalelse, der for et Dieblifsbien kom fra den sidste ærede Læser. Jeg skal dertil svare, at det ikke er sagt, at naar en Mand

har faaet som Kof i 3 Maanedere med Dampskib, har han ogsaa haat Leilighed til at se fra et Skibsførerstandpunkt, hvad Forskjellen er mellem at føre Dampskib og Seilskib. Jeg mener rigtignok, at naar han har faaet med Seilskib i 5 Aar, og i den Tid udviklet sig til at være Skibsfører, saa vil han have saa mange Elementer i sig til at føre Dampskib, at det kun gjælder om at udvide disse Elementer videre i en Sideretning, at bygge videre paa, hvad han allerede forstaaer. Men selv om han kun skulde have faaet i 3 Maanedere med et Dampskib som Kof, saa har han dog i den Tid faaet et saa klart Begreb om, hvad et Dampskib er og kræver, at han vil have et ganske anderledes kritisk Blik for sin egen Duelighed eller Uduelighed til at føre det, og dersom han har en Smule Selvkritik, vil han have en bestemt Følelse af, om han virkelig kan føre det Dampskib eller ikke. Selv om han kun har faaet i 3 Maanedere i underordnede Poster, vil det efter min Anskuelse have langt mere Betydning for ham end den Udenhaands-Dygtighed, der skal bestaa i, at han kan stole paa sin Styrmænd. — Jeg vil iøvrigt bemærke, at jeg paa egne og Medforslagsstilleres Begne tog vort Forslag tilbage, fordi jeg gik ud fra, at der var større Stemning for Forslaget under Nr. 2. Dette synes at være blevet misforstaaet af min ærede Kollega (Grandsen), som antydede, at han ogsaa vilde tage sit Forslag tilbage; men i saa Fald har jeg ikke opnaaet mit Formaal, da jeg anser det for nødvendigt, at Tilsværingen om Styrmændene gaar ud. Vi har taget vort Forslag tilbage for at give det andet Forslag alle mulige Chancer, og jeg vil derfor bede det ærede Medlem om ikke at tage dette sit Forslag tilbage.

Schlegel: Jeg vil kun tillade mig en lille Bemærkning overfor den ærede Minister. Jeg tror, at den Slutningsbestemmelse, der nu staar i § 3, har forskjellige Ulemper. Vi kunne tænke os Forholdene saaledes, at de ere ordinære eller ekstraordinære, om jeg saa maa udtrykke mig. Ekstraordinære Forhold, det er saadanne, hvor det er nødvendigt iøieblikkelig at tage en Beslutning, kunne jo, som vi Alle vide, forekomme i saa mange Skikkelser, at det ikke vil være mig muligt at nævne alle de Exempler, der kunne frembyde sig. Jeg vil f. Ex. sige, at det er en saa stærk Laage, at man ikke kan se synderligt ud i Synskredsen. Udsælselig dukker et Skib op lige i Nærheden. Dampskibet skal efter almindelige Regler gaa til Side for Seilskibet, og det gjælder da om, saa at sige i samme Sekund at tage Beslutning. Af saadanne særegne Tilfælde kan der af Enhver, der har noget Kendskab til disse Forhold, tænkes en Uendelighed. Men i alle saadanne Tilfælde, hvor der skal tages en iøieblikkelig Beslutning, er denne Bestemmelse fuldstændig betydningsløs. Jeg kan ikke tænke, hvorledes det